

Arrest

nr. 323 135 van 11 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Verzoeker dient op 9 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Op 27 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing.

2. In zijn verzoekschrift van 31 oktober 2024 voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, van de artikelen 2 en 3 van het EVRM en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheids-beginsel. Verzoeker voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. De verwerende partij maakt op 21 november 2024 een nota met opmerkingen over, overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet, waarin zij antwoordt op het verzoekschrift.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting van 21 februari 2025 verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

5. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wets-ontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingen-wet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daad-werkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

De Raad herinnert eraan dat hij, in het kader van het thans voorliggende beschermingsverzoek, ertoe is gehouden een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren. Dit impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld of nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de bestreden beslissingen is vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsdatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113).

In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen, feitelijk en rechtens, aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

6. Ter terechtzitting verwijst de advocaat van verzoeker naar de gewijzigde situatie in Syrië sinds de val van het regime van Assad op 8 december 2024 en de komst van de nieuwe machthebbers, met name HTS (Hay'at Tahrir al-Sham), een soennitische organisatie die als terroristische organisatie is aangemerkt. Er is geen duidelijkheid over hun beleid. Hij wijst erop dat verzoeker behoort tot een minderheidsgroep als ismaëliet en dat hij tevens een sterk verminderd zicht heeft. Ten slotte wijst de advocaat erop dat de verwerende partij op haar website zelf aangeeft onvoldoende objectieve elementen te hebben waardoor zij alle persoonlijke onderhouden en beslissingen met betrekking tot Syrische onderdanen heeft opgeschort. Verzoeker voegt hier nog aan toe dat de situatie slecht is en dat leden van minderheden veel beperkingen kennen. Zijn dochter gaat niet meer naar school omdat ze een hoofddoek moet dragen en tijdens de ramadan mag er niet meer op straat worden gegeten en zijn de cafés gesloten.

7. Gelet op het betoog ter terechtzitting, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de verwerende partij zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. Dit geldt ook voor de landeninformatie opgenomen in de nota met opmerkingen van de verwerende partij.

De Raad benadrukt dat het algemeen bekend is dat de algemene situatie in Syrië immers drastisch is gewijzigd, gelet op de val van het regime van Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS (Hay'at Tahrir al-Sham), een terroristische organisatie. De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de

situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden.

Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechten-schendingen (EUAA “Country guidance: Syria”, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In casu kan geen abstractie worden gemaakt van het gegeven dat verzoeker een ismaëliet is afkomstig uit de stad Salamiyah, in de provincie Hama.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

8. De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General*, pt. 45-55).

9. De Raad moet in deze vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was, noch een aanvullende nota heeft voorgelegd en aldus hierin geen standpunt innam.

Hoewel het voor de Raad duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoeker ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op zijn persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermings-verzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of verzoeker voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Gelet op de gewijzigde algemene situatie in Syrië, die een gegeven van algemene bekendheid betreft, de beperkte landeninformatie die wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met verzoekers individuele omstandigheid als ismaëliet onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO